

Programnotis:

Som mennesker organiserer vi alle våre sanseinntrykk etter de mønstre vi oppfatter; i hverdagslivet og i kunsten. I noen kunstverk gjenkjenner vi mønstre som er bevisste resultat av komposisjonsprosessen, i andre må vi finne våre egne mønstre i det materialet vi blir konfrontert med. Noen ganger oppfatter vi andre mønstre enn de som skaperen av verket legger til rette for.

Inne i disse mønstrene finner vi andre mønstre. Noen av disse kan også forutsettes og planlegges av komponisten. På mange måter består komponistens arbeid av å legge grunnlaget for en potensiell mønsteroppfattelse hos lytteren. Vi lager mønstre som kan, avhengig av hvor komplekst overflatematerialet i stykket er, være tilgjengelige eller utilgjengelige for lytteren.

In three, one, and seven tar utgangspunkt i mønstre og oppfattelsen av disse. Stykket består av tydelige mønstre, skjulte mønstre, antydende mønstre, og villedende mønstre på alle strukturelle nivå. Noen steder blir flere mønstre lagt oppå hverandre – andre steder kommer den musikalske interessen fra at stykket bryter vekk fra de mønstre som allerede har kommet til syne.

Stykket er skrevet til minne om John Cage, for 100-års feiringen av komponistens fødsel ved sommerkurset i Darmstadt i 2012.